

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **R. K.**, zastoupen JUDr. Václavem Hodanem, advokátem se sídlem Wenzigova 5, Praha 2, proti žalovanému: **Celní ředitelství Praha**, se sídlem Washingtonova 11, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2008, č. j. 10 Ca 387/2007 – 25,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2008, č. j. 10 Ca 387/2007 – 25, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 22. 5. 2008, č. j. 10 Ca 387/2007 – 25, zamítl návrh podaný stěžovatelem ze dne 29. 2. 2008, kterým se domáhal pokračování v soudním přezkumu rozhodnutí Celního ředitelství Praha (dále jen „celní ředitelství“) ze dne 24. 10. 2007, č. j. 6146/07-21. Městský soud při svém rozhodování vyšel z toho, že řízení o žalobě stěžovatele proti předmětnému správnímu rozhodnutí bylo zastaveno usnesením ze dne 26. 2. 2008 pro nezaplacení soudního poplatku, a že nemohl vyhovět ani návrhu stěžovatele na pokračování v řízení, neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro aplikaci ustanovení § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Stěžovatel sice zaslal na adresu soudu částku 2000 Kč, ale použil typ poštovní poukázky určené k výplatě v hotovosti. Stěžovatel tedy postupoval v rozporu s ustanovením § 8 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, které stanoví, že soudní poplatky do výše 5000 Kč lze hradit kolkovými známkami a ostatní na účet státního rozpočtu zřízený u České národní banky pro jednotlivé soudy (dále jen „účet soudu“). Je tedy zřejmé, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek způsobem stanoveným v § 37 odst. 3 s. ř. s., a ani na účet soudu ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

K zaslané částce 2000 Kč poštovní poukázkou z těchto důvodů nebylo možno přihlídnout a tuto platbu považovat za zaplacení soudního poplatku. Městský soud proto nemohl ani postupovat podle ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, podle něhož usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve než usnesení nabylo právní moci.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), resp. e) s. ř. s. Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že uznává, že k zastavení řízení došlo v důsledku jeho nejednání, když opomněl uhradit soudní poplatek ve výši 2000 Kč při podání správní žaloby. Toto pochybení se ovšem bezprostředně poté, co mu bylo doručeno usnesení Městského soudu v Praze o zastavení řízení, snažil napravit. Má za to, že soudní poplatek byl nakonec zaplacen „na poslední chvíli“, neboť ho uhradil v nočních hodinách v den doručení uvedeného usnesení na pobočce České pošty, s. p. v Praze v Jindřišské ulici. Konečně i judikatura Ústavního soudu uznává, že soudní poplatek je zaplacen včas, pokud k jeho úhradě dojde nejpozději v den, kdy rozhodnutí o zastavení řízení nabude právní moci. Tak tomu mělo být i v předmětné věci, když soudní poplatek byl uhrazen osobně stěžovatelem, a to prostřednictvím poštovní poukázky, v níž uvedl (pro účely identifikace platby) i spisovou značku předmětné věci. Pokud jde o závěr městského soudu týkající se formy úhrady soudního poplatku, má stěžovatel zato, že je ústavně nekonformní, přehnaně formalistický a ve svém důsledku k jeho újmě jako účastníka řízení. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud vydal rozsudek, kterým napadené usnesení městského soudu zruší a věc vrátí k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnil stěžovatel v kasační stížnosti, a přitom shledal vadu uvedenou v odst. 3 citovaného ustanovení, k níž musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Z obsahu plné moci stěžovatele připojené k žalobě, datované dnem 2. 11. 2006, vyplývá, že se jedná (pro účely správního soudnictví) o zvláštní plnou moc, kterou byl advokát JUDr. Václav Hodan zmocněn pouze k sepisu a podání správní žaloby. Za situace, kdy pro řízení o správních žalobách není vyžadováno obligatorně zastoupení advokátem, nelze a priori, a nad rámec předložené plné moci, bez jakýchkoliv pochybností dovozovat, že zmocněný advokát byl oprávněn dále zastupovat stěžovatele v řízení o žalobě (např. být účasten jednání, přebírat soudní písemnosti apod.). Je tomu tak proto, že plná moc ze dne 2. 11. 2006 byla výslovně udělena v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu, správního řádu a zákoníku práce. Pro oblast správního soudnictví pak byla omezena jen na podání správních žalob. Městský soud proto pochybil, pokud za daného stavu doručoval výzvu k úhradě soudního poplatku pouze advokátovi JUDr. Václavu Hodanovi, místo, aby ji zaslal žalobci (srov. i nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2003, sp. zn. IV. US 647/02, příp. nálezy ze dne 11. 6. 2002, sp. zn. II. ÚS 118/02).

Uvedené pochybení se posléze promítlo i v dalších úkonech městského soudu, konkrétně ve vydání usnesení ze dne 26. 2. 2008, č. j. 10 Ca 387/2007 – 13, o zastavení řízení, které městský soud opět doručil pouze advokátovi. Tímto pochybením městský soud jednoznačně zasáhl do práv stěžovatele, neboť mu neumožnil, aby odstranil nedostatek podmínek řízení o podané žalobě.

Za této situace by bylo nadbytečné, aby se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda lze soudní poplatek uhradit jiným než zákonem stanoveným způsobem.

Z výše uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s.). Ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož rozhoduje o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

V dalším řízení je městský soud podle ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí ve věci (§ 110 odst. 2, věta první s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. října 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu